

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26CoP/19/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2514206053
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Slováčeková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2514206053.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Kataríny Slováčekovej a sudcov Mgr. Jozefa Mačeja a JUDr. Daniela Ilavského, v právnej veci navrhovateľky: K. C., nar. XX. F. XXXX, bytom D. XX, XXXX I. O. A. R., Rakúska republika, proti odporcovi: S. C., nar. XX. K. XXXX, bytom N. XX, H., o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode k maloletým deťom: R. C., nar. X. I. XXXX, bytom u navrhovateľky, J. C., nar. X. S. XXXX, bytom u navrhovateľky, obe zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, Jarmočná 3, Hlohovec, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Trnava z 10. marca 2015 č. k. 10P/89/2014-96, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti určenia výživného **p o t v r d z u j e .**

Nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 28. marca 2015 do 30. novembra 2015 na maloletú R. v sume 487,74 eur **p o v o ľ u j e** odporcovi splácať v pravidelných mesačných splátkach po 15 eur splatných spolu s bežným výživným s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Nedoplatok na zročnom výživnom za obdobie od 28. marca 2015 do 30. novembra 2015 na maloletú J. v sume 243,87 eur **p o v o ľ u j e** odporcovi splácať v pravidelných mesačných splátkach po 10 eur splatných spolu s bežným výživným s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napádaným rozsudkom súd prvého stupňa I. rozviedol manželstvo navrhovateľky a odporcu bližšie identifikované príslušným čiastkovým výrokom rozsudku; II. maloleté deti zveril na čas po rozvode do osobnej starostlivosti navrhovateľky, ktorej uložil právo a povinnosť tieto zastupovať a spravovať ich majetok; III. odporcovi uložil na čas po rozvode povinnosť platiť výživné maloletej R. sumou 100 eur mesačne a maloletej J. sumou 70 eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky; IV. styk odporcu s maloletými deťmi ponechal neupravený a V. vyslovil, že účastníci nemajú právo na náhradu trov konania. Takéto svoje rozhodnutie odôvodnil v časti výživy právne ust. § 62 ods. 1 a 2, § 75 ods. 1 Zákona o rodine (zákon č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zmien a doplnení), vecne potom prakticky len tým, že vzhľadom na rozvod manželstva a zverenie maloletých detí do osobnej starostlivosti navrhovateľky určil vyživovaciu povinnosť odporcu na maloleté deti vychádzajúc z toho, že navrhovateľka je zamestnaná a jej priemerný príjem od decembra 2013 je 1.520,42 eur netto, poberá rodinné prídavky v sume 383,70 eur mesačne na obe deti, deti navštevujú základnú súkromnú školu v Rakúsku - R. 8. stupeň a J.

2. stupeň, sú zdravé a navrhovateľka má s uspokojovaním ich osobných potrieb spojené len bežné výdavky. Odporca je momentálne nezamestnaný, nie je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie a nemá žiaden stály príjem, pričom do 1. decembra 2012 podnikal na základe živnostenského oprávnenia v oblasti predaja elektroniky a živnosť podľa jeho vlastného vyjadrenia ukončil zo zdravotných dôvodov. Jeho prvá žiadosť o priznanie invalidného dôchodku z 5. júna 2012 bola zamietnutá pre nezistenie dôvodov. Dňa 21. januára, teda po piatich mesiacoch odo dňa začatia tohto konania si (odporca) podal opätovne žiadosť o priznanie invalidného dôchodku o ktorej doposiaľ rozhodnuté nebolo. Pri určení výšky výživného zo strany odporcu súd vychádzal z jeho možností a schopností živiť sa vlastnou prácou ako vedúci predajne a pracovník v oblasti predaja elektroniky, kde podľa Štatistického úradu SR predstavovala priemerná čistá mesačná mzda sumu 546 eur (vedúci predajne) a sumu 506 eur (pracovník predajne), z ktorej pri určení výživného vychádzal. Odporcu hodnotí ako osobu s ľahkovážnym a nezodpovedným prístupom k možnosti zamestnať sa a s nedostatočnou snahou zapojiť sa do pracovného procesu z dôvodu, že od ukončenia podnikania nikde nepracuje a nie je ani vedený ako uchádzač o zamestnanie na príslušnom úrade práce. Pri rozhodovaní zohľadnil jeho ďalšiu vyživovaciu povinnosť k jeho synovi N. C., na ktorého výživu je povinný prispievať sumou 85 eur mesačne.

Proti tomuto rozsudku len v časti určenia výživného podal včas odvolanie iba odporca s návrhom na jeho zmenu v napadnutej časti tak, aby mu bola uložená povinnosť platiť výživné na malol. R. 50 eur mesačne a na malol. J. 35 eur mesačne, dôvodiac svojim zlým zdravotným stavom v dôsledku ktorého nemôže dlho stáť, chodiť ani zdvíhať a nosiť ťažké bremená (v budúcnosti vyžadujúcim pravdepodobne nutnosť operácie chrbtice), majúcim za následok nutnosť ukončenia jeho podnikateľskej činnosti a jeho ďalšiu neschopnosť živiť sa vlastnou prácou (čo je dôvodom toho, že si prácu ani nehľadá) a jeho odkázanosť na výživu zo strany jeho chorej matky. Pripojil lekárske potvrdenie MRI, s.r.o., Starohájska 2, Trnava z 5. februára 2015, časť lekárskej správy MUDr. N. K.razového chirurga (z ktorej nebolo zrejmé akaj osoby sa týka ani kedy bola vyhotovená) a zoznam liekov, ktoré vzhľadom na svoj zdravotný stav užíva, ako aj prehľad jeho nákladov vynakladaných na ich zakúpenie.

Navrhovateľka a kolízny opatrovník maloletých detí odvolacie návrhy nepodali a obaja navrhli rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti pre ich názor o jeho vecnej správnosti potvrdiť.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - účastník konania (§ 201 a § 204 ods. 1 O.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), doplnil dokazovanie výsluchom navrhovateľky, potvrdeniami o výške školného maloletých detí za obdobie od januára 2015 do júna 2015 a ďalej pre rok 2015/2016 od C. I. J., I. X. L., potvrdeniami zamestnávateľa navrhovateľky o jej mzde za obdobie od 1. januára 2015 do 30. septembra 2015, ďalej potvrdením o výdavkoch maloletých detí súvisiacich so športovým dňom, ktorý sa uskutočnil v období od 18. do 22. mája 2015, nájomnou zmluvou z 3. júla 2012, výpisom z účtu navrhovateľky za mesiac jún 2015, potvrdením B. v D., F. K., F. a X., K. A., D., vyjadrením N. C., C. X/A H., lekárske potvrdením MRI, s.r.o., Starohájska 2, Trnava z 5. februára 2015, a prehľadom nákladov odporcu vynakladaných na zakúpenie liekov (§ 213 ods. 5 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 212 ods. 2 písm. a) O.s.p. v spojení s ustanovením § 81 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie odporcu nie je dôvodné, pretože rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny a je dôvodné ho v celom rozsahu potvrdiť (§ 219 ods. 1 a 2 O.s.p.)

Predmetom konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp. zn. 10P/89/2014 je rozvod manželstva účastníkov konania a úprava výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode k maloletej R. C., nar. X. I. XXXX a maloletej J. C., nar. X. S. XXXX. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorým bolo určené výživné odporcu na maloleté deti.

Odvolací súd doplnil dokazovanie oboznámením sa s nižšie uvedenými listinnými dôkazmi a s výpoveďou navrhovateľky.

Z potvrdenia MRI, s.r.o., Starohájska 2, Trnava odvolací súd zistil, že odporca trpí Ventrolistézou L4 I. st. pri spondylolýze bilat., so sklznou diskopatiou L4/5 s kompresiou DV a L4 koreňov bilat., dorzálnou

plošnou protrúziou disku L5/S1 s kompresiou DV, difúzne degeneratívnymi spondylogénnymi zmenami a multietážovo facetovou osteoproduktívnou artrózou.

Z potvrdení C. I. J., I. X L. o výške školného maloletých detí za obdobie od januára 2015 do júna 2015 a ďalej pre rok 2015/2016 vyplynulo, že od 1. januára 2015 do 30. júna 2015 navrhovateľka zaplatila za maloletú J. Kolné vo výške 750 eur a za maloletú R. vo výške 925 eur. Zároveň v súvislosti s účasťou detí na športovom dni konanom v období od 18. do 22. mája 2015 vynaložila výdavky vo výške 260 eur.

Z potvrdení zamestnávateľa navrhovateľky (N. K. Z., m.b.H., N. X, A - XXXX L.) odvolací súd zistil, že navrhovateľka v období od 1. januára 2015 do 30. septembra 2015 dosiahla priemernú mesačnú mzdu vo výške 1.590,16 eur netto.

Z nájomnej zmluvy z 3. júla 2012 vyplynulo, že navrhovateľka platí prenajímateľovi bytu v ktorom žije s deťmi nájomné vo výške 650 eur mesačne a odplatu za energie v sume 75 eur mesačne.

Z výpisu z účtu navrhovateľky za v mesiaci jún 2015 odvolací súd zistil, že navrhovateľka zaplatila za televíziu 38,10 eur, za telefón 23,30 eur, za elektrickú energiu 58 eur a obdržala rodinné prídavky vo výške 383,70 eur.

Z výpovede navrhovateľky na pojednávaní odvolacieho súdu vyplynulo, že maloletá R. navštevuje 1. ročník strednej školy a maloletá J. tretí ročník základnej školy. Obe deti sú zdravé a navrhovateľka má s uspokojovaním ich osobných potrieb spojené bežné výdavky. Odporca platí na deti výživné každé 2 mesiace vo výške 160 eur na obe deti, teda vo výške 40 eur na každé dieťa na jeden mesiac a okrem toho na výživu detí iným spôsobom neprispieva (okrem finančných príspevkov v rozsahu cca 20 eur pri príležitosti rôznych sviatkov detí, ako sú narodeniny a meniny).

Z vyjadrenia N. C. a potvrdenia B. J. v D., F. K., F. a X. odvolací súd zistil, že N. C. ukončil svoju prípravu na budúce povolanie vykonaním štátnej bakalárskej skúšky dňa 27. augusta 2015.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého obsahu spisového materiálu a po doplnení dokazovania dospel k záveru, že súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov dospel k správny skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi súdu prvého stupňa obsiahnutými v odôvodnení napadnutého rozsudku, pričom v podrobnostiach na ne odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Správnym bol postup súdu prvého stupňa, ktorý pri určení výživného na maloleté deti vychádzal zo schopností, možností a majetkových pomerov oboch rodičov, ako aj odôvodnených potrieb maloletých detí, zohľadniac mieru osobnej starostlivosti navrhovateľky o deti ako aj berúc do úvahy skutočnosť, že „výživou“ dieťaťa, na ktorú obidvaja rodičia prispievajú, sa rozumie zaobstarávanie, respektíve uspokojovanie všetkých životných potrieb pre všestranný telesný a duševný vývoj dieťaťa. Schopnosti a možnosti rodičov zhodnotil zo všetkých relevantných hľadísk, najmä z hľadiska ich veku, zdravotného stavu, dosiahnutej kvalifikácie, ako aj možnosti ich uplatnenia sa v danom regióne. V prípade odporcu, ktorý je nezamestnaný, vlastnou vinou nie je vedený v evidencii na príslušnom úrade práce a spolieha sa len na výživu zo strany jeho matky, správne vychádzal pri určení jeho zárobkových schopností (zohľadniac jeho zdravotný stav), z údajov Štatistického úradu Slovenskej republiky o priemernej čistej mzde zamestnanca - vedúceho predajne, resp. pracovníka v inej oblasti predaja (vzhladom na jeho predchádzajúcu schopnosť živiť sa takouto prácou - predajom elektroniky), považujúc

jeho vyživovaciu povinnosť k maloletým deťom za prvoradú. Odporca nepreukázal, že v dôsledku svojho zdravotného stavu nie je schopný žiadnej pracovnej činnosti alebo minimálne tej, ako to správne ustálil súd prvého stupňa. Na podporu argumentácie súdu prvého stupňa je potrebné uviesť, že odporca ani odvolacími námietkami nespochybnil záver súdu prvého stupňa o odôvodnenosti navrhovateľkou prezentovaných potrieb maloletých detí, ako ani o primeranosti výšky výživného z jeho strany (najmä ak dňom 27. augusta mu zanikla aj vyživovacia povinnosť voči synovi N. C., ktorý sa riadnym ukončením svojej prípravy na budúce povolanie stal schopným samostatne sa živiť). Súd prvého

stupňa sa dostatočným spôsobom vysporiadal s námietkami uplatnenými odporcom a vzhľadom na to, že odporca ani v odvolaní neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré by bolo potrebné zhodnotiť, a na ktoré by bolo potrebné prihladiť, odvolací súd v podrobnostiach odkazuje na dôvody obsiahnuté v odôvodnení napadnutého rozsudku.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v odvolaní napadnutej časti podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil, keď tento správne v súlade s ustanovením § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. rozhodol i o náhrade trov konania.

V závislosti na takomto rozhodnutí vznikla potom aj potreba rozhodnutia o zročnom výživnom. Taká potreba je tu inak všeobecne pri každom konečnom rozhodovaní odvolacieho súdu o výživnom v tzv. rozvodovom konaní až potom, čo už rozhodnutie o rozvode nadobudlo právoplatnosť, ak je tu zároveň buď stav nezhody medzi výškou určeného a reálne plateného výživného, resp. ak sa výživné po rozvode neplatí dobrovoľne vôbec. Špecifickosť opisovanej procesnej situácie je v tom, že je to výlučne rozsudok odvolacieho súdu, ktorý obsahuje výrok o zročnom výživnom, kým rozsudok súdu prvého stupňa takýto výrok - pre rozhodovanie ešte pred právoplatnosťou rozhodnutia o rozvode - logicky obsahovať nemôže.

V prejednávanej veci išlo o rozdiel medzi výškou určeného a reálne plateného výživného (40 eur mesačne na každé dieťa) od 28. marca 2015 (kedy nadobudol právoplatnosť rozsudok v časti o rozvode) do 30. novembra 2014 (keďže výživné za mesiac december 2015 nebolo ešte v deň vyhlásenia tohto rozsudku odvolacieho súdu splatné).

Odporca mal zaplatiť výživné na maloletú R. za mesiace apríl až november 2015 ako za ucelené mesiace v sume 800 eur a za pomernú časť marec 2015 (konkrétne za 4 dni počnúc 28. a končiac 31. dňom mesiaca) 12,90 eur, spolu teda 812,90 eur. Zaplatených však podľa vyjadrenia navrhovateľky bolo iba 325,16 eur (5,16 eur za marec a 320 eur za apríl až november 2015) a nedoplatok na výživnom teda predstavuje sumu 487,74 eur.

Na maloletú J. mal odporca zaplatiť výživné za mesiace apríl až november 2015 ako za ucelené mesiace v sume 560 eur a za pomernú časť marec 2015 (konkrétne za 4 dni počnúc 28. a končiac 31. dňom mesiaca) 9,03 eur, spolu teda 569,03 eur. Zaplatených však podľa vyjadrenia navrhovateľky bolo iba 325,16 eur (5,16 eur za marec a 320 eur za apríl až november 2015) a nedoplatok na výživnom teda predstavuje sumu 243,87 eur.

Povinnosť na zaplatenie takto určeného zročného výživného bolo možné a aj účelné rozložiť na splátky (s prihladením k výške nedoplatku, ako aj majetkovým pomerom odporcu) a to v súlade s ust. § 160 ods. 1 O.s.p. a tými závermi ustálenej rozhodovacej praxe tunajšieho súdu vo veciach výživného, podľa ktorých je maloletému dieťaťu na prospech, ak sa mu bude dostávať (na zročnom výživnom) síce menších súm, zato však opakovane a po dlhší čas. Ak sa potom zročné výživné má (podľa záverov ustálenej judikatúry, na ktorej nebol dôvod nič meniť) zaplatiť tak, aby podľa možnosti celý dlh bol vyrovnaný maximálne do troch rokov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia ukladajúceho povinnosť, resp. do dosiahnutia plnoletosti dieťaťa, všetkými práve opísanými úvahami a úmerne okolnostiam prípadu v tejto konkrétnej veci odvolací súd dospel k záveru o výške splátky 15 eur v prípade maloletej R. (pri ktorej dôjde k zaplateniu celej sumy do jej plnoletosti) a 10 eur v prípade maloletej J. (pri ktorej dôjde k zaplateniu celej sumy do 25 mesiacov) a preto rozhodol spôsobom uvedeným v druhej vete výroku tohto svojho rozsudku.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ustanovením § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ktoré sa mohlo začať i bez návrhu.

K prijatiu tohto rozsudku došlo pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (čl. I § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších zmien a do plnení).

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním. Ak povinnosti uložené týmto rozsudkom nebudú plnené dobrovoľne za podmienok v ňom určených, možno sa ich splnenia domáhať exekučne.